

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKO DRŽAVNO ODVJETNIŠTVO
U SPLITU

Broj: KO-DO-278/2025
Split, 28. travnja 2026.
GŠ/GŠ

OPĆINSKOM SUDU U SPLITU

S P L I T

Na broj: K-273/2025-13

Protiv presude Općinskog suda u Splitu broj K-273/2025-13 od 17. ožujka 2026. u kaznenom predmetu protiv **BRUNA LUETIĆA i ANTUNA MARIČEVIĆA** zbog teškog kaznenog djela protiv zdravlja ljudi iz čl. 249. st. 4. u svezi sa čl. 240. st. 3. Kaznenog zakona (Narodne novine broj: 125/11, 144/12, 56/15, 61/15, 101/17, 118/18, 126/19, 84/21, 114/22, 114/23, 36/24, 136/25), na temelju odredbi čl. 38. st. 2. t. 10. i čl. 464. st. 1. Zakona o kaznenom postupku (Narodne novine broj: 152/08, 76/09, 80/11, 121/11, 91/12, 143/12, 56/13, 145/13, 152/14, 70/17, 126/19, 80/22, 36/24, 72/25), podnosim

Ž A L B U

- zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja (čl. 467. t. 3. u vezi sa čl. 470. st. 3. Zakona o kaznenom postupku).

Pobijanom presudom optuženici Bruno Luetić i Antun Maričević oslobođeni su od optužbe zbog teškog kaznenog djela protiv zdravlja ljudi iz čl. 249. st. 4. u svezi sa čl. 240. st. 3. Kaznenog zakona.

U obrazloženju pobijane presude prvostupanjski je sud naveo kako je s obzirom na oprečna mišljenja sudskih vještaka sud naložio izradu novog pisanog nalaza i mišljenja po sudskim vještacima Medicinskog fakulteta u Splitu Danči Tripalo i Antoniju Alujeviću, koji su u svom nalazu i mišljenju naveli kako obzirom da obdukcija nije izvršena, pa nije objektivno utvrđeno, opisano i razjašnjeno stanje na plućima, srcu kao ni izvor ili uzročnik sepse, uzrok pada krvnog tlaka, bolesti i njegova možebitna posljedica, to se ne može sa sigurnošću zaključiti o uzroku smrti pok. Halime Đafić, pa tako ni o uzročno-posljedičnoj vezi s postupanjem optuženika jer je obdukcija jedina objektivna metoda utvrđivanja točnog uzorka smrti.

Nadalje, prvostupanjski sud je naveo kako je sukladno uputi Županijskog suda u Splitu uputio vještvo Medicinskog fakulteta u Splitu na očitovanje vještacima u Osijeku i Zagrebu, pri čemu da su sva tri vještaka iz Osijeka naveli da više ne rade poslove sudskog vještaka, dok da su zagrebački vještaci naveli da ne dolazi u obzir da prihvate mišljenje koje je drugačije od njihovog ili da svoje mišljenje i svoj stav usuglašavaju sa mišljenjem nekog drugog vještaka, pa da ostaju kod svojih nalaza i mišljenja koja su izradili za potrebe postupka.

Obzirom na navedeno prvostupanjski sud smatra da se ne može sa sigurnošću zaključiti o uzroku smrti pok. Halime Đafić, pa time ni o uzročno-posljedičnoj vezi s postupanjem optuženika, pa je iste na temelju odredbe čl. 453. t. 3. Zakona o kaznenom postupku trebalo osloboditi od optužbe zbog nedostatka dokaza.

Pobijana presuda nije osnovana.

Naime, iz nalaza i mišljenja provedenog sudsko-medicinskog vještačenja po stalnim sudskim vještacima Medicinskog fakulteta u Zagrebu od 23. rujna 2011. u kojem nalazu i mišljenju su stalni sudski vještaci detaljno i okolnosno opisali sve ključne elemente kako predoperacijskog, tako i postoperacijskog tijeka bolesti sada pok. Halime Džafić, a iz kojeg nalaza i mišljenja nesporno proizlazi da je počinjena liječnička pogreška, kako neposredno prije operativnog zahvata tako i za vrijeme operativnog zahvata, a da su za navedenu liječničku pogrešku odgovorni operater, što je bio okrivljenik Bruno Luetić, kao i njemu nadređen liječnik – šef odjela, što je bio Antun Maričević. Nadalje, iz navedenog nalaza i mišljenja također proizlazi da je pogoršanje zdravlja pok. Halime Džafić nakon operacije koljena posljedica rasapa bakterija (dokazan uzročnik tuberkuloze) s posljedicom sepse, što je dovelo do smrtnog ishoda. Naime, ugradnja totalne endoproteze dovela je do naglog žestokog širenja – rasapa bacila – tuberkuloze, koji su pogubno djelovali na cijeli organizam te usprkos svih pokušaja intenzivnog liječenja doveli do smrti pacijenta.

Nije nevažno ni istaknuti kako je prije podizanja optužnice provedeno i sudsko-medicinsko vještačenje po stalnim sudskim vještacima Medicinskog fakulteta u Osijeku koji su svoj nalaz i mišljenje sačinili dana 9. lipnja 2014. i u kojem su isti u potpunosti bili suglasni sa nalazom i mišljenjem koje je izneseno u vještačenju stalnih sudskih vještaka Medicinskog fakulteta u Zagrebu. Obzirom da su navedena vještva u suprotnosti s nalazom i mišljenjem sudskog vještaka Šimuna Anđelinovića, na raspravu su bili pozvani stalni sudski vještaci Medicinskog fakulteta u Osijeku i u Zagrebu, koji na istu nisu pristupili već su napisali pisana očitovanja, pri čemu su se neki vještaci priklonili stalnom sudskom vještaku Šimunu Anđelinoviću, a neki su ostali pri svojim dosadašnjim nalazima i mišljenjima.

Nadalje, u ponovljenom postupku sud nije saslušao vještake na raspravi, pri čemu je navesti da su stalni sudski vještaci Medicinskog fakulteta u Zagrebu u cijelosti ostali pri svojem ranijem nalazu i mišljenju, pa ponovno postoje oprečna mišljenja sudskih vještaka. Što se tiče stalnih sudskih vještaka Medicinskog fakulteta u Osijeku koji su naveli da više ne rade poslove sudskog vještaka, sama činjenica da isti više ne obavljaju poslove sudskih vještaka ne znači da ne mogu biti ispitani na raspravi i očitovati se o svojem pisanom nalazu i mišljenju koje su sačinili dok su obavljali

poslove sudskih vještaka, pa je sud trebao inzistirati na njihovom dolasku na raspravu.

U svakom slučaju, i dalje postoje oprečna mišljenja stalnih sudskih vještaka koja na raspravi u ponovljenom postupku nisu otklonjena. Ukoliko sud nije uspio razjasniti proturječna mišljenja sudskih vještaka njihovim ponovnim ispitivanjem, trebao je sukladno čl. 317. i čl. 318. Zakona o kaznenom postupku provesti novo vještačenje.

Isto tako, pogrešan je stav prvostupanjskog suda da se samo obdukcijom kao jedinom objektivnom metodom može utvrditi uzrok smrti, a imajući u vidu da je drugostupanjski sud u svojoj odluci naveo da se svi vještaci trebaju decidirano izjasniti o tome na koji je način moguće utvrditi točan uzrok smrti kod umrle osobe, dakle ne prejudicira se da je obdukcija jedina objektivna metoda za utvrđivanje uzroka smrti.

Dakle, neprovođenjem drugih dokaza kojima bi se otklonili nedostaci poput ponovnog pozivanja vještaka na raspravu ili provođenja novog vještačenja, prvostupanjski sud je nepotpuno utvrdio činjenično stanje, pa je takvim postupanjem počinio povredu odredbe čl. 467. t. 3. u vezi sa čl. 470. st. 3. Zakona o kaznenom postupku.

Navedeni nedostaci se jedino mogu otkloniti ponovnim i cjelovitim provođenjem dokaznog postupka zbog čega je potrebno prvostupanjsku presudu ukinuti.

S t o g a

p r e d l a ž e m

da nadležni Županijski sud ukine pobijanu presudu i predmet vrati na ponovno suđenje i odluku.

Z A M J E N I K
OPĆINSKG DRŽAVNOG ODVJETNIKA
Gorana Škaro